

‘Soms denk ik zelf: waar haal ik dat toch vandaan?’

BN’er-manager Xenia Kasper schrijft ook thrillers. In *Nemesis* maakt ze van Het Gooi een onheilsplek.

RONALD OCKHUYSSEN

In *Nemesis* zijn de lommerrijke lanen van Het Gooi geen locaties die jaloezie wekken. De chique huizen en grote tuinen hebben in de thriller van Xenia Kasper iets kils. Dit is een plek waar de liefde moeite heeft om overeind te blijven.

Sterker: Kasper toont Het Gooi als een plaats delict. Misdaadverslaggever Maja van Tuijl, voor de tweede maal op rij Kaspers hoofdpersoon, kan hier volop aan de slag. En de misdaad draait om de grootste angst van alle ouders: er zijn meisjes verdwenen. Zomaar. Spoorloos.

De intriges en ontwikkelingen volgen elkaar in *Nemesis* in hoog tempo op. Waarbij Kasper de nodige gruwelijkheden niet uit de weg gaat. “Laatst zei iemand tegen mij: ‘Jij hebt eigenlijk een behoorlijke donkere geest.’ Daar keek ik toch van op. Omdat ik tijdens het schrijfproces niet zo goed in de gaten heb welke stappen ik maak. Dan verplaats ik mij in het hoofd van de dader, en volgt elke daad uit de vorige.”

“Daar zit een zekere logica in. Als je eenmaal in dat spoor zit, ga je ook automatisch allerlei drempels over. Pas als ik het teruglees, denk ik soms: dat gaat best wel ver. Dan denk ik ook: waar heb ik dat allemaal in hemelsnaam vandaan gehaald?”

Nemesis gaat over de verdwijning van twee meisjes en herbergt een ontknoping die aankomt als een mokerslag. “Eerst had ik de scènes over wat die kinderen was aangedaan niet uitgeschreven. In een latere versie is dat wel gebeurd. Opvallend genoeg

had ik het moeilijker met de emoties van die moeder. Want die voel ik, als moeder van een inmiddels volwassen dochter, ook echt. Dat staat natuurlijk dichter bij me dan de excessen in het boek.”

Kasper leest ter voorbereiding veel psychologische thrillers, kijkt naar crimereportages en ze steekt haar licht op bij specialisten. “Zodoende stuit je op de bizarste en vreemdste verhalen. Ik vind dat verbazingwekkend, en tegelijk zeer interessant. Mijn hoofd begint vanzelf te ratelen. Als ik eenmaal schrijf, ontwikkelt het verhaal zich stapsgewijs.”

Nemesis heeft als decor een wereld die Kasper goed kent. Dat scheelt, zegt ze, veel gedoe. “Laten we eerlijk zijn: ik heb geen tijd genoeg om uitgebreid onderzoek te doen. Het is makkelijker en prettiger om een sfeer te schetsen waarmee je zelf ook vaak in aanraking komt. Je komt zo sneller tot de kern. Als ik aan Het Gooi denk, zie ik meteen de straten waar ik voor mijn werk vaak kom. Dat heb ik met Wassenaar of Aerdenhout niet. Daarbij is de televisiewereld een wereld die veel mensen interessant vinden. Dus waarom zou ik dat laten liggen?”

Het blijft natuurlijk wel een fictieve variant op de werkelijkheid. Als manager weet ze precies waarover zij dient te zwijgen. “Daar waar ik mijn mond over moet houden, houd ik mijn mond. Al heb ik daar tijdens het schrijven weinig last van. Daarvoor staan mijn boeken toch te ver van mijn dagelijkse leven af, gelukkig.”

Kasper werkt zo’n vier maanden aan haar boeken, al moet er dan nog wel geschaafd worden. Het tempo ligt hoog, erkent ze. En het helpt daarbij dat ze nu een vast hoofdpersoon heeft, Maja, die zij in haar vorige boek *Chimaera* introduceerde.

“Ik heb het altijd moeilijk gevonden om namen en personen te vinden. Maja is een personage waarmee ik veel kan. Het is prettig om rondom haar een serie op te bouwen. Ook om-

dat zij anders is dan ik. Zo neemt ze grote risico’s en is ze roekeloos. Dat ben ik niet. Ik denk altijd twee keer na. Maja reageert primair.”

Maja biedt Kasper ook de mogelijkheid vanuit de derde persoon haar boeken te schrijven. Ze is vrijer geworden als schrijver, is losgekomen van zichzelf. “Dat is waar het schrijven voor mij over gaat. Over het scheppen van een nieuwe, eigen wereld, met haar eigen wetten en regels. Ik bewonder daarom Tolkien en J.R. Rowling. Die hebben een eigen universum gecreëerd.”

Het nadenken over *Nemesis* begon al jaren geleden, toen het nieuws naar buiten kwam over Natascha Kampusch, die als meisje in Oostenrijk na een ontvoering acht jaar lang werd gevangen gehouden en verkracht.

“Mijn fascinatie richt zich in eerste instantie op de psyche van de dader. Bij veel seksuele misdaden wordt verwezen naar een ongelukkige, getraumatiseerde jeugd. Dat vind ik net iets te makkelijk. Alsof je het leven niet in eigen hand kan nemen. Daar ga ik dan over nadenken. Waarom iemand zulke gruweldaden begaat. Wat moet er gebeurd zijn om zover te komen?”

Kasper werkt inmiddels alweer aan haar zevende thriller. Ditmaal zal ze één van haar eigen angsten aanpakken: “Het gaat over ratten. Of laat ik het zo zeggen: ratten, met die gruwelijke, lange staarten, spelen erin een opvallende rol.”

Nemesis; uitg. Luijtingh Sijthoff, €16,95. xeniakasper.nl

‘Als ik eenmaal schrijf, ontwikkelt het verhaal zich stapsgewijs’

Xenia Kasper: 'Ik denk altijd twee keer na.'

FOTO GUUS SCHOONEWILLE

